

STAULUL PRIVIGHETORILOR

Defecțiuni gramaticale

La întâlnirile alcoolicilor anonimi, fiecare povestește ceea ce vor ceilalți să audă. Este formidabila solidaritate a celor care nu mai vor să își piardă viitorul proprietate personală.

Viitorul nostru? Viitorul comun? Fiecare își are viitorul său, cu el lucrează, pe el muncește. Dacă se întâlnesc, într-un punct comun, cu atât mai bine. Este mai puțin de lucru.

Milioane de oameni au plecat să își făurească, fiecare în parte un viitor: dar nu au luat țara cu ei, să îi facă un viitor acolo.

VIITORUL ESTE DEFECTIV DE PLURAL.

„Hai, să dăm mână cu mână”? Unul o are strânsă în pumn, celălalt în buzunarul celui alt, iar acesta a pierdut-o într-un război. Atunci trecem la planul B? Care ar fi acela, într-o notă optimistă? Adică să îi acordăm viitorului un viitor? Până nu scăpăm de clasa politică ajutătoare, nu putem vorbi, niciunul, despre viitor. Sunt convins că 10 milioane de români nu cunosc o strofă din

Lucian Blaga! Sunt ei de vină? Nu! Vinovați sunt cei care le-au asigurat viitorul.

Lasă că nici americanul, sau englezul nu dau pe-afară de cultură, au analfabeții cu grămada, dar ei își asigură (și lucrează pentru asta) fiecare, în parte, viitorul.

Prezentul e în trecere pe-aici, iar trecutul nu mai încapă în Istorie: e burdușită cu minciuni.

Cornel UDREA

OPINII

Entitate credulă

Oare așa trebuie să zic ca să nu jignesc, după normele superbe Politically correct? Pe cine? Dacă zic bărbat, poate nu e bine că el se crede femeie și se jignește. Dacă zic femeie – invers fix, adică pe dos!

Dacă, oare, zic: ce frumoasă e mușcata asta, se va jigni? Poate se crede begonie? Sau fix invers, adică pe dos, doar Massaru Emoto, savantul, ne spune clar că plantele ne înțeleg și se stresează. Pentru că Natura e mai deșteaptă. Da, mușcata e mai deșteaptă.

Acum, serios: dacă biologul îi zice laborantului: pune insecticid la planta nr. 2. Ea, legată de aparate sofisticate de înregistrare, va reacționa foarte, foarte stresat. Uimitor! Ca și faptul că apa reacționează la cuvintele noastre (cuvintele nu sunt niciodată goale, ele poartă o informație, o vibrație!) formând figuri absolut diferite, vizibile la microscopul electronic, de la figuri armonice superbe demne de arhitecți celebri, la figuri monstruoase, depinde dacă îi spui cuvinte frumoase sau urâte, căci încălcătura emoțională e acolo, chiar dacă este distilată la informație – vibrație (de fapt ultima noastră determinare, dincolo de moleculă – atom – particule elementare!). Or, noi suntem 70% apă (copiii mici, mult mai mult) deci vedeți de ce ne îmbolnăvim ca fraierii, pe rupe, urându-ne și clocind gânduri rele una-ntr-una? De aceea a și zis Iisus: „Iubiți-vă unii pe alții, ca să trăiți mult și bine!”. Și-apoi: „Vor trece 1000 de ani și încă 1000 și abia atunci spusele mele vor fi înțelese!”. Așa a și fost. Abia după ce a apărut Fizica cuantică ne-am dumirit. Dar – cam degeaba! Știm și cu asta basta! Facem tot cum ne mână mânia – trufia – egoismul – arivismul – lăcomia – invidia și alte drăkovenii! Iar mulți nici nu știu „d’astea”, căci EDUCAȚIA este alunecată bine în derivă.

Deci, tu entitate credulă (m-am conformat!) care mai poți crede în superstiții, teorii conspiraționiste, în ghinionul musai ales de pisca neagră și în cel adus plocon de cifra 13, hai să trăim în secolul 21, nu în Evul Mediu Timpuriu! – îmi zic și mie (doar e democrație, toți suntem egali în prostii, nu?) când simt că, învinsă de oboseala luptelor cu morile de vânt, aproape cred că: „Asta e!” și oftez. Nu, nu e! Sau dacă e, pot să fac să nu mai fie! Și-atunci, vine micuța Pasăre colibri (cea mai mică din lume!) și cu picătura de apă în cioculeț, mă învață cum să sting focul mare care a cuprins pădurea în timp ce ursul, lupul și vulpea, cei mari – puternici – șireți o șterg „pe persoană fizică” ... „Fiecare trebuie să facă ce poate, ca să ieșim dintr-un impas mare!” ... în povestioara – fabulă ursul – lupul – vulpea s-au rușinat la spusele micuței Păsări Colibri și au pus laba pe găleți, furtunuri și ce-or mai fi avut și TOȚI ÎMPREUNĂ au stins incendiul mare din pădure ... Ei da, aia au priceput repede! ... Nu au dat bir cu fugiții la conturile lor grase din cele off-shore-uri sau din Elveția și duși să fie până măcar li se prescriu poznele, ca să nu zic delictule, și până mai uită și celelalte animale ale pădurii. Căci, „de uitat, se uită!” – zice vulpița cea cu codă cea mai stufoasă, zăbind superior cu boticul ei lung, de zici că și l-a botoxat precis. Dar cui îi pasă de botoxări, de zâmbete ironice, că doar nu le pasă nici măcar de legi, că le-ntind ca pe un gumilastic că vād că „ține la tăvăleală, ca și la jmechereală!”.

Omul, definit în fel și chip de marii filosofi ai Umanității, a ajuns azi Entitate naivă ... de fapt unii au propus Entitate-binom, de te crucești! Ca și de acest absurd nou val (năstrușnic), Politically correct, care topăie hăbăuc cum îl taie capul pe biata democrație, călcând-o cu bocanci cool, ciupind-o grobian și nerușinat, de numai nu-i zboară fulgii!

Stela-Maria Ivaneș

MONEDE ȘI MONADE 153

Numai profețiile pe care le uiți se implinesc.

Irealitatea și realitatea vin pe aceeași linie, din sensuri opuse. Voi asista, viu, la această coliziune?

Măcar am ajuns să știu ce-nseamnă zădărnicia, la capătul unei vieți de grenadir!

Toate soiurile de animale se poartă ca și cum, doar ele, fiecare, ar fi stăpânii lumii.

Omul este egal cu suma gesturilor pe care le face când rămâne de unul singur.

Marcel MUREȘEANU

Cioace la SATIRICON - mai 2025... întârziat

Dan BĂGĂREAN

„AȘTEAPTĂ-TE ROMÂNE!”

„– lată, țara e distrusă! Dar se va face iute, bine...” Asta s-ar traduce-n rusă: „Dacă Putin e cu tine!”

Emil Felician BODEA

BALADA „MIORIȚA”

Pe măsură ce trec anii Vād pe pajiște, la noi, Prin postări, precum ciobanii: Căini, măgari și multe oi.

Aurel CHIRA

INTERIMARI

Țară și Guvern, Senat, Doar interimari la Stat; Chiar și pita-n astă vară, Va fi intermediară.

Ștefan CIOCIANU

DISCRIMINARE

Lumea e în transformare: Mulți își schimbă sexul, iar Eu, ca om normal, se pare C-am ajuns minoritar!

Gheorghe CIREAP

PERSEVERENȚĂ

Dacă s-a scumpit benzina, Am probleme cu mașina, Însă le rezolv, pe rând: Nu renunț, conduc flămând!

Cornelia INOAN COCIȘ

NEGOT

Atunci când mintea-i ca un soft Livrabil pe-o tentantă sumă, La noi trădarea nu-i un moft, E... o cutumă.

Octavian CORDOȘ

MATRIMONIALĂ

După ani de căsnicie Au plăcerile-mpreună, Iar această bucurie E la masă când se-adună.

Adela COTUL

CĂSNICIA – DEFINIȚIE

Un mariaj e lupta-n doi, Când fiecare-nvață bine Să-și schimbe vechiul „vai de mine” În mai firescul „vai de noi!”

Grigore COTUL

STARE DE FAPT

Situația-i nasoală Că, din câte-am observat, Unii au trecut prin școală Doar atunci când au votat!

Vasile B. GĂDĂLIN

UNUI FINANȚATOR

Constat că și-a schimbat deviza, Că e isteț, nu pare tont, Nu mituiește cu valiza, Că le depune banii-n... cont!

Petru-Ioan GÂRDA

EXISTA SOLUȚII ȘI PENTRU SĂRACI!

Doream cireșe – amărui Sau poate dulci, indiferent; Firește, n-aveam bani destui, Dar am sunat la Provident.

Ștefan GHIOC

COLEGILOR DE LEADERSHIP

Aveți un stil de a susține Cum nu îl are orișicare! Eu vă invit la o lansare, Iar voi îmi spuneți: – Vine! Vineee!

Gențiana GROZA

PROPUNEREA UNUIA

În etapa următoare, Ca mai bine să ne fie, Să plătească fiecare Un impozit pe prostie.

Rodica JEICAN

PLAGIAT

Doar o idee de-ai furat, Se chemă că e plagiat; De furi idei în stil mai mare, Se cheamă că e cercetare...

Gavril MOISA

PARADOX

Luându-mă cu-al vieții joc, Cu toate sunt în contratimp Și nu-mi găesc în mine loc, Că timpul nu mai are timp.

Gavril NECIU

MENIU EUROPEAN

Dacă țara o cutreieri, Nu-i exclus să vezi și-aici, În mâncări, jumări de greieri Garnisite cu furnici!

Radu PĂCURAR

UNEI SOACRE

Pețitorii nu încap! Pentru mândri ochi ce-i ai, Ce n-aș face să ți-i dai ... peste cap!

Horea PRODAN

GENEZA

Când, Doamne, ai făcut femeia, I-ai dat un glas duos și lin, Dar cum de ți-a venit ideea Să-i pui în vorbe și venin?

Vladimir SĂRĂȚILĂ

REPLICĂ

Ieri în parc o mătușică Mi-a șoptit că-i tinerică, Dar nici eu nu m-am lăsat, I-am răspuns că sunt bogat.

Mihai TEOGNOSTE

DUET

În a noastră căsnicie Soața cântă și-o respect: Chiar de n-are melodie, Știe textu-n schimb, perfect.

Grupaj realizat de Grigore Cotul și Petru-Ioan Gârda